KESKNÄDAL

Ilmub aastast 1999

Hind 0,58 €

ISSN 1406-9083

Nr 25 (854) 26. juuni 2013

RAHVA POLIITIKALEHT

Mõnus jaaniõhtu Hundisilmal

HUNDISILMA JAANIÕHTUST ON SAANUD ELAV LEGEND

Taaskord pidas Hundisilma talu peremees Edgar Savisaar võimsa jaanipeo, kust ei puudunud tuntud kultuuritegelased, poliitikud, ettevõtjad ja ühiskonnategelased. Nii noored kui ka vanad nautisid jaanituld Lääne-Virumaa männimetsas, pidusööki, sumedat suveööd (sel aastal eriti kaunist!) ja suurepärast tantsumuusikat. Esinesid Heidy Tamme, Marju Länik, Eduard Toman, Voldemar Kuslap, ansambel Vanaviisi. Mida õhtu edasi, seda enam kippusid esinema ka külalised.

Vaata veel lk 4-5!

Tule meiega!

Hea lugeja, liitu Keskerakonnaga!

Kui Sa ei kuulu Keskerakonda, siis kas oled kunagi mõelnud, et võiksid liituda Eesti suurima ja vanima erakonnaga?
Kesknädal soovitab liituda Keskerakonnaga, sest nii saab aktiivselt kaasa rääkida meie riigi tuleviku kujundamisel ja muuta Eestit inimkesksemaks. Saab olla kursis kõigega, mis poliitikas toimub, ning anda sellesse oma panuse.

Keskerakonnaga ühinemiseks võta kontakti erakonna bürooga telefonil 6 273 460.
Tule meiega!

Sinu Keskerakond

Juhtkiri

Kuidas Venemaa mõjutas Eestit?

MIHHAIL STALNUHHIN
Riigikogu liige

Läti luureasutust „Põhiseaduse kaitse büroo“ juhtinud Janis Kažocinš leiab, et Venemaal on aktiivne soov mõjutada Balti riikide sisemisi poliitilisi, majandus- ja rahandusprotsesse. Endise Briti brigaadikindrali sõnul püüab Venemaa seda teha nii avalikult kui ka salajaselt, sh altkäemaksude ja muude ebaausate võtetega, vahendas Postimees. Kõige tugevam siinne Vene mõjutusvahend on Kažocinši sõnade kohaselt kaasmaalaspoliitika.

Selle kohta ütleb vene vanasõna: hirmul on suured silmad. Minu arvamus seisneb aga selles, et Venemaal on sügavalt ükskõik see, mis meil toimub.

Jah, peab tunnistama, et Venemaa on mõjutanud meie sisemist poliitilist protsessi. Aga mis suunas? 1990. aastate jooksul sai Eestis poliitikat tehtud väga suures osas just Vene rahaga.
Kui keegi suvatseks meelde tuletada, kes olid tollal näiteks Isamaaliidu suurimad sponsorid, siis näeks ta, et nendeks olid transiidimajandusega tegelevad ettevõtjad. Nad teenisid miljardeid Vene transiidilt ning osa kasumist kandsid enamasti Venemaa-vastast retoorikat arendavate erakondade arvetele. Vene riik oleks saanud selle ebaloomulikuna tunduva protsessi päevapealt peatada, kuid seda ei tehtud. Selge see, et huvi puudumise tõttu.

Teisalt pole Venemaa 22 aasta jooksul teinud ühtegi tõsiseltvõetavat sammu, selleks et toetada mitte-eestlasi nende soovis säilitada kvaliteetne emakeelne haridus vmt. Kunagi oli Eestis mitu erakonda (EÜRP, VEE jt), mis positsioneerisid ennast venelaskonna parteideks. Hetkel pole neist jälgegi. Kui Venemaal oleks olnud huvi mõjutamaks meie siseriiklikku poliitilist protsessi, siis poleks seda ealeski juhtunud.

KESKMÕTE: ***Poliitilised lainetused on kaasa toonud muudatuse rahva poliitilistes veendumustes, aga kui suure, see selgub täpsemalt pärast kohalikke valimisi.***

Ka majanduse ja rahanduse poolest Eesti pole Venemaale mingi huvipakkuv riik. Kui rääkida meie siseriikliku majanduse mõjutamisest, siis võib rohkem tuua näiteid sellest, kuidas Venemaa püüab nn „Eesti sõltuvusest“ lahti saada. Näiteks oli Nord Streami projekt esmalt seotud Eestiga; see oli igas mõttes loogiline. Siis aga hakkas Riigikogu sellele vastu, ning tulemuseks ehitati gaasijuhe veidi kallimalt ning kasumit sellest hakkasid saama Soome ja Rootsi, mitte aga Eesti.
(Olen üsna informeeritud isikult kuulnud, et meie parlamendi protest oli suure tõenäosusega Venemaa poolt kinni makstud – selleks et leiduks põhjus gaasijuhtme marsruudi muutmiseks ning see välja saada Eesti sisepoliitika mõjusfäärist.)

Veel üks ilus näide on Ust-Luga sadam. Selle ehitamine oli vaevu elus oma kümme aastat, enne kui viis-kuus aastat tagasi hakati Ust-Lugat hullumeelses tempos arendama. Hetkel on selle sadama võimsus juba üle 50 miljoni tonni aastas, eesmärgiks 130 miljonit tonni. Eesti kaotab tohutu osa Vene transiidist, kaotab töökohti ja riigieelarve laekumisi, ning seda sel põhjusel, et Venemaa on selgelt võtnud suuna Eesti Vabariigi ignoreerimiseks suvalistes majandusprotsessides.

Mis aga puudutab brigaadikindral Janis Kažocinši väidet altkäemaksude kohta, siis ajab ta segi Venemaa kui poliitilise subjekti ning Venemaalt Eestisse ja Lätti tulevad eraisikud. See oleks sama mis väita, et kuritegelikud Venest Eestisse tulnud ning siin IRL-ilt elamislubasid ostnud tegelased on ametiisikud, kelle käitumine on Venemaa välispoliitika koostisosa.

KESKNÄDAL

Aadress: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde	urmi@kesknadal.ee	**6 274 583**
Uudistejuht Indrek Veiserik	indrek@kesknadal.ee	**6 274 571**
Toimetaja Tiit Maksim	tiit@kesknadal.ee	**6 273 465**

Toimetus käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Reps: meil on uue kooliseaduse pärast piinlik

20. juuni õhtul võeti Riigikogus Reformierakonna ja IRLi häältega vastu põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse muutmise eelnõu, mille menetlemine tõi kaasa ööistungi. Keskerakonna fraktsiooni aseesimees Mailis Reps (***pildil***) nentis pärast seaduse vastuvõtmist: Riigikogu liikmena ja endise haridusministrina on tal piinlik, et Reformierakond ja IRL surusid vigase kooliseaduse kiirkorras läbi.

„Keskerakonna fraktsioonil on väga piinlik nii õpetajate ja õpilaste kui ka lapsevanemate ees, et riigieksamite teemasse külvatakse nii suur segadus,“ ütles Reps. „Kahe ööpäeva pikkune menetlus Riigikogu suures saalis päädis täieliku seaduspraagi läbisurumisega, kus muu hulgas loetakse riigieksam sooritatuks nii 1-protsendise kui ka 20-protsendise teadmistetaseme puhul. See eelnõu ei too haridussüsteemile kasu.“ Repsi sõnul ei julgenud koalitsioon kooliseaduse menetlemist katkestada, kartes opositsiooni muudatusettepanekuid, mis oleksid puudutanud taaskord klassijuhatajatasusid, õpetajate töökoormust ja ametijärke ning tugipersonali kvalifikatsiooni.

Sotsiaaldemokraatliku Erakonna esimees Sven Mikser iseloomustas seda seadust kui šveitsi juustu, milles on auke rohkem kui asja ennast, ning avaldas kahetsust, et seesuguse praagi läbisurumisega on loodud pretsedent samalaadseks tegevuseks ka edaspidi.

25. juunil saatis Riigikogu Keskerakonna fraktsioon Vabariigi Presidendile pöördumise, milles palutakse jätta uus põhikooli- ja gümnaasiumiseadus selles leiduvate põhimõtteliste vigade tõttu välja kuulutamata.

Ka ringkonnakohus ei andnud Mustpeade Maja Tulvistele

Ringkonnakohus tühistas valitsuse korralduse tagastada Mustpeade Maja (***pildil***) nn mustpeadele, kes teatavasti lõpetasid aktiivse tegevuse Eestis juba üle-eelmisel sajandil. Kui tänane Eesti hakkas siinelanud rahva varandusi maailmas hoogsalt laiali jagama nn tagastamise sildi all, said ka „mustpead“ haisu ninna, lõid või, õigemini, „taastasid“ samanimelise organisatsiooni ja hakkasid Tallinna vanalinnas asuvat uhket hoonet erakätesse smugeldama – umbes nii, nagu juhtus paljudel puhkudel omandireformi käigus varemgi.
IRL-i ja Reformi valitsus küll tahab seda maja omadele teha, aga ei saa seda tallinlastelt kätte, kuna seni on õigus olnud linna poolel. Samuti kogus linnavalitsus üle Eesti 106 000 allkirja Mustpeade Maja Tallinna omandusse jätmise toetuseks.
Esimese astme kohtus detsembris 2012 sai Tallinn juba võidu ning eelmisel nädalal tuli uudis, et ka ringkonnakohus ei andnud Mustpeade Maja Tulvistele, kes siin „surnuist üles tõusnud“ mustpäid füüsiliselt esindada võttis, ilmselt oma partei korraldusel – näiteks põhjusel, et rõõmustada väärt kinnisvaraga mõnd Isamaa ja Res Publica Liidu rahastajat. Seega IRL–Tulviste kinnisvaraprojektile on tõmmanud juba kaks kohtuinstantsi kriipsu peale, ja seni pole neil linna poolt restaureeritud suurt kultuuriobjekti õnnestunud ärastada.
Ringkonnakohtu arvates apellatsioonkaebuse väited halduskohtu otsuse tühistamiseks polnud põhjendatud. Samas kohus muidugi maja ära ei võta ega ka anna kellelegi. Seda saab teha vaid Ansipi valitsus, kes teatavasti veab Tallinna suhtes vimma, nii et lõplikku head kultuurirahvale ja tallinlastele ikka veel oodata ei ole. Saab näha, kas IRL-i isu on nii suur, et läheb riigikohtuni välja? Ja mida võtab Tallinna ja valitsuse vastasseisus kõrge kohtunikuna teha endine reformist Rask?

HIIBUSE NÄDAL

SELLISE TAAGA ALL RIIKI JUHTIDA OLEKS OMAETTE UHKE ASI

Konverents lahkas rollotamist Eesti poliitikas

21. juunil peeti MTÜ Vaba Ajakirjanduse ja Eesti Keskerakonna koostöös Tallinnas hotelli Euroopa konverentsikeskuses Autorollo-konverents, mis võttis luubi alla keskkonnaministriga seotud Autorollo-skandaali ning käsitles seesugust rollotamist Eesti poliitikas laiemalt. Üritus tõi saali rahvast täis ja lai esinejatering pakkus osalejatele huvitava kaasa- ja edasimõtlemisvõimaluse. Konverentsi otseülekannet sai jälgida ka Kesknädala ja Delfi veebilehe vahendusel.

Väga sisuka ettekandega esines endine Nukuteatri juht, kultuuriekspert **Meelis Pai**, rääkides kultuuripoliitika mentaliteedist ja selle eripäradest Reformierakonnas. „Probleem on suur. kui võim hakkab valitsema vaimu üle ning Kultuuriministeeriumi juhtiv partei külvab pidevalt hirmu. Hirm eksimise ees viib kultuuriloojatelt loomingulisuse, ning see toob omakorda kaasa kultuuri kvaliteedi langemise ja omakultuuri tarbimise vähenemise," rääkis Pai. Endine teatrijuht rõhutas veel, et kultuuriminister ei tohi olla mentaliteediga „käsen, poon ja lasen", vaid peab olema loojate juht kõige paremas tähenduses – peab olgu eeskuju, ärakuulaja, mitte aga manipuleerima, survestama, kinni mätsima, viima Eesti kultuuripoliitikat moraalsele allakäigule.

Ettevõtja ja Tallinna abilinnapea **Arvo Sarapuu** rõhutas, kuidas keskkonda puudutavas valdkonnas sõltub äriajamine eurotoetustest ja seadusandlusest, millega on võimalik luua konkurentsieeliseid. Sarapuu tõi ajakirjanduses ilmunu ja Äriregistri andmete abil välja väga otsesed seosed, kuidas MTÜ Eesti Pakendiringlusest on raha liikunud läbi ettevõtte OÜ Autovaal ettevõttesse OÜ Autorollo. Autorollost on teatavasti võetud aastate jooksul välja 17 miljonit krooni sularaha.

Avalike suhete konsultant, endine Reformierakonna liige **Indrek Lindsalu** märkis, et Autorolloga juhtunule sarnaste skandaalide jätkumine varjutab kogu Eesti poliitikat. Erakondade populaarsuuringutest selgub, et erakonnaeelistust ei oma juba 40% elanikkonnast, mis on murettekitavalt suur arv. Selles olukorras on tähtis roll Reformierakonnal, kes kannab, sarnaselt eraettevõtlusele, n-ö „turuliidri vastutust", ja kelle poolt niisuguse õhkkonna loomine, et iga teistsugune arvamus on vale, kahjustab Eesti demokraatiat, rääkis Lindsalu.

Siim Kallase 10 miljoni dollari afääri uurinud endine politseinik **Henri Sepp** kirjeldas, et tänase poliitiliselt ebaselge olukorra põhjusena näeb ta personalivaliku mittevastavust kvaliteedinõuetele – lihtsamalt öeldes, tippjuhtide valimist otsustab läbipaistmatult vaid väga kitsas ring poliitikuid. Sepp tõi veel esile, et kui aastatetaguse 10 miljoni dollari afääris olid vead põhjustatud tippjuhi ebakompetentsusest, siis Autorollo puhul on täheldatav n-ö ülikompetentsus.

Kokkuvõtteks võib öelda, et Autorollo-konverentsi osalejad ja veebiülekande jälgijad said teada konkreetse juhtumi nii mõnestki huvitavast seigast, kuid ka mõtteainet Eesti poliitika hetkeolukorra kohta. Aitäh kõigile abilistele ja kaasamõtlejatele! ***Kn***

RAHAAUTO: Autorollost võeti aastate jooksul välja ligi 17 miljonit krooni sularaha.

Sepp

Lindsalu

Pai

Veebel: metropolis valib Keskerakond, kas ja keda kaasata

21. juuni Linnalehes kirjutab politoloog ja õppejõud Viljar Veebel *(pildil)*, et selle aasta pinevaim poliitküsimus on: kes võidab sügisel valimised kolmandikku riigi valijaskonnast koondavas metropolis?

„Pealinnas on Keskerakonna toetus tõusnud tugeva 46 protsendini (mis jääb aga veel alla partei esindatusele linnavolikogus)," kirjutab Veebel. Siin politoloog küll eksib, sest Tallinna volikogus on praegu Keskerakonna käes 44 kohta 79-st ehk tugevalt üle 50%. Samuti näitab 46-protsendine toetus praegu seda, et kui homme toimuksid valimised, oleks Keskerakonnal taas käes üle poole volikogukohtadest, sest võitjale lisanduvad nn kaotajate hääled – seda võimaldab Eestis kehtiv valimissüsteem.

Kesknädal tuletab meelde, et seda hääletamissüsteemi on paremerakonnad võimu kasutades korduvalt muutnud eesmärgiga vähendada Keskerakonna toetust. Läheb aga ikka vastupidi, sest – parempoolne mõtleb, jumal juhib!

Veebel arutleb oma arvamusloos „Kes tahakski võita Keskerakonda" ka selle üle, kas ja kes moodustaks Tallinnas koalitsiooni, ning on ses suhtes suhteliselt pessimistlik – IRL, SDE ja REF ka kolmekesi kokku ei suuda pakkuda Keskile konkurentsi, sest valija nende liitu ei usaldaks.

Küll aga näeb Veebel, et pärast valimisi „...jõujooned joonistuvad ümber" ja Kesk saab valida, keda ta koalitsiooni kaasab. Veebel pakub, et juba praegu näevad sotsid Keskerakonnas konkurenti ja lähenevad IRL-ile, ning teineteist mõistavad paremini Keskerakond ja Reformierakond.

„Esimesi märke nende paaride koostöö algusest võib juba praegu täheldada," kirjutab Veebel. „Tõenäoliselt lepitakse lisaks Tallinna koalitsiooni moodustamisele kokku koostöös Riigikogu valimiste perspektiivis." ***Kn***

Folkloorifestival ETNOFEST 2013

Teist aastat, seekord 30. juunil, peetakse Rocca al Mare Vabaõhumuuseumis folkloorifestivali Etnofest, kus osalevad Eesti erinevate kogukondade etnilised taidluskollektiivid.

JEVGENIA HAPONEN,
Etnofesti koordinaator

Festivali idee sai alguse Etnolaadast, mis toimub Tallinnas Raekoja platsil tänavu septembris juba neljandat korda ja on seotud 24. septembril tähistatava rahvuste päevaga. Etnofest on Etnolaada edasiarendus, mis peaks veelgi suuremas ulatuses näitama Eestis esindatud rahvusvähemuste kultuuri.

Näeme suurt kontsertprogrammi, kus esinevad pärimusmuusikud, folkgrupid ja tantsuansamblid, ühtekokku ligi kakskümmend kollektiivi.

Samas on ka tegemist vägagi mitmekesise kultuuriüritusega – esindatud on samuti rahvusköögid ja käsitöömeistrite tooted, toimuvad meistriklassid.

Kujutage ette, kui värvikaks kujuneb see üritus, kuhu erinevate rahvuste esindajad tulevad oma traditsioonilistes rahvarõivastes, kus kõlavad eri keeled, eripärane muusika, esitatakse kordamatuid tantse!

Etnofest viiakse läbi tihedas koostöös Eesti Vabaõhumuuseumiga, Fenno-Ugria Asutusega, Eestimaa Rahvuste Ühendusega, Ukrainlaste Kongressiga Eestis jt seltside ja ühendustega.

Ettevõtmist toetavad Haabersti linnaosavalitsus ja Hasartmängumaksu Nõukogu. Korraldajaks on MTÜ Etnolaat.

Võimas jaaniõhtu

Eesti Uisuliidu peasekretär Gunnar Kuura tantsuhoos.

Heidy Tamme (kes astus äsja Keskerakonda) ja ansambel Vanaviisi.

Fotod erakogu

Alati särav Marju Länik.

Rõõmus ja Riisalu.

Andres Kollist ja Kostel Gerndorf.

Puukfirmad viivad ä

Hiljaaegu võeti Eestis kasutusele uus termin – puukküürnik. Üsna tabav väljend isiku kohta, kes kaasinimese majas elab ja tema kulul teenuseid kasutab. Umbes samaviisi võiksime käibesse võtta ka veel ühe uue termini – puukettevõte (-firma). See sobiks niisuguste ettevõtete kohta, mis kogukonnas olemas olevate ja kogukonnale kuuluvate majandusressursside (maa, mets, kalaveed, kaunid maastikud, odav tööjõud) arvel raha teenivad ja selle siit välja viivad.

JAAN LEETSAR
põllumajandusminister 1992–1994,
Võrtsjärve-äärse Valma külavanem

Tasapisi on majandusressursid läinud puukettevõtete kontrolli alla, aga kogukonna liikmed ei kasuta üldjuhul ise oma ressursse ja lepivad ainult palgatööst saadava tuluga. Rahaliselt on palgatulud loomulikult palju väiksemad kui ressursikasutusest saadavad kogutulud.

Ema- ja tütarfirmade kasumist

Enamasti me ei tea, kui suurt kasumit ja juhtimistasu saab välismaine emafirma, mille tütarfirma on asutatud siin selleks, et teenida raha Eesti rahva ühisomandis olevate kohalike majandusressursside arvel.

Loomulikult sõltub välismaise ettevõtte siin asuva tütarfirma eestlasest tippjuhi palk otseselt sellest, kui palju raha tema juhitav tütarettevõte siin teenib ja kui suur osa sellest emafirmani jõuab.

Oleme juba piisavalt näinud-kuulnud juhtumitest, kus eestlastest palgalised tippjuhid kiiresti ametist maha võetakse, kui tulud pole välismaiste omanike arvates olnud piisavalt suured. Samuti on juhtunud siis, kui välismaise firma eestlasest tippjuht on asunud „liigselt“ toetama kohalikku kogukonda või kultuuri või sporti või tervishoidu jne.

Siin me ei tohiks mingil juhul etteheiteid teha meie suguvendadest ja -õdedest palgalistele tippjuhtidele, kes tõemeeli püüavad meie kogukondi aidata. Nemad peavad oma rahvustundeid maha suruma ja toimetama rahvusvahelise kapitalismi reeglite järgi. Loomulikult ei kuulu nende prioriteetide hulka ei rahvuse säilimine, ei kogukondade ega põlisrahvuse heaolu ega ka tööliste palga tõstmine. Nemad peavad teenima välismaistele omanikele kasumit ja ainult kasumit.

Puukettevõtted tegutsevad eestlaste heaolu vastu

Kurioosse näitena tooksin esile asjaolu, et Eesti riik on lasknud puukettevõtetel tegutseda ka sellistes valdkondades, kus neid kogukonna heaolu huvides ei tohiks üldse olla.

Näiteks ei ole Eestis seaduslikul teel võimalik asutada rahvale kuuluvaid kindlustusühistuid. Tegemist on Euroopa inimõiguste räige rikkumisega eeskätt meie valitsuse poolt. Samal ajal tegutsevad meie kindlustusturul välismaised kindlustusühistud, mis Eesti seadustele toetudes meie arvel kasumeid teenivad ja selle ka kogukonnast välja viivad (nt kohustuslik liikluskindlustus, sotsiaalkindlustus).

Samuti kuuluvad paljud energia-, soojuse-, kütuse-, vee-, prügi-, pangandus-, kaubandus- jt kogukonda teenindavad ettevõtted välismaalastele. Puukfirmad koguvad endale ja viivad siit välja kokku ca 10 miljardit (!) eurot aastas (kasum + kõikvõimalikud juhtimis- ja teenindusmaksud).

Loomulikult ei jagu meil niiviisi raha ei õpetajatele, päästjatele, pensionäridele, arstidele jne. Kui keegi väidab, et saame ise toetustena Euroopa Liidult rohkem raha, kui sinna maksame, siis räägib ta mingist muust rahast, mille hulka ei ole arvatud puukfirmade poolt välja viidavat raha.

Kuidas raha Eestisse jätta?

Reaalne oleks kehtestada nn Tobini maks, millega maksustatakse Eestist väljaviidav (ülekantav) raha. Idee on väga vana, kuid rahavõimul on seni õnnestunud selle seadustamist vältida.

Ma ei poolda puukettevõtete kasumi tulumaksustamist, sest väga suur osa tuludest kanditakse välismaale mitte kasumina, vaid mitmesuguste teenusmaksetena. Sellele võis hiljaaegu ajakirjandusest head tõestust lugeda. Selgus, et kõik välismaised jaekaubandusketid olid 2012. aastal millegipärast kahjumis, kasumit oli teeninud vaid mõni Eesti ettevõte. Mis mõtet on välismaisel emafirmal hoida Eestis tütarfirmat, kui see kasumit ei teeni? Aga sellepärast, et kui on võimalus lihtsate ülekannetega viia Eestist välja juhtimis-, teenindus- jm rahad, siis pole ju kasumi teenimine Eestis enam üldse vajalik!

Ja mine tea, mis juhtub siis, kui Eesti valitsus otsustab kehtestada näiteks ettevõtetele tulumaksu, millega maksustatakse puhaskasum? Seega igaks juhuks toimitakse juba praegu maksuvabalt ja ohutult.

Enne valimisi peaksime mõtlema

Kogukonnad (külad, vallad, linnad) peaksid valimiste eel tõsiselt mõtlema, kui kaua nad sellise olukorraga ikkagi lepivad. Ma aktsepteerin täielikult selliste välisfirmade kohalolekut, mis Eestisse toodava tooraine ja teabe baasil meile tulusat tööd ja tegevust pakuvad ning ka vastavat tulu ja

Mis mõtet on välismaisel emafirmal hoida Eestis tütarfirmat, kui see kasumit ei teeni? Aga sellepärast, et kui on võimalus lihtsate ülekannetega viia Eestist välja juhtimis-, teenindus- jm rahad, siis pole ju kasumi teenimine Eestis enam üldse vajalik!

E-valimised teemaks

Infot & arvamusi Kesknädala veebist

2013-06-14 22:37:33
15. juunil Tartus Genialistide klubis toimuva üldkoosoleku päevakorras on nii organisatsiooni enda aspektist olulisi põhikirjamuudatusi kui ka liitumine rahvusvaheliste deklaratsioonidega, millega pannakse käesoleval sügisel alus Euroopa piraadiparteide liidule.

„Meie liikmed on esitanud üldkoosolekule arutamiseks nii põhikirjamuudatusi otsedemokraatia rakendamiseks kui ka üldisemaid deklaratsioone poliitilise süsteemi kaasajastamise kohta,“ selgitas juhatuse liige Märt Põder. „Loodan, et suudame kõikvõimalike e-hääletuse skandaalide taustal olla suunanäitajaks e-demokraatia tegelikul rakendamisel.“

MTÜ Piraadipartei (***logo pildil***) on 2009. aastal asutatud ühing, mis tegutseb kooskõlas rahvusvahelise piraadiliikumise agendaga ja teeb koostööd piraadiorganisatsioonidega üle kogu Euroopa.
Vt ka http://www.minut.ee/article.pl?sid=13/06/14/1258205&mode=nested

Huvitav 2013-06-12 08:39:57
Palun tehke minule selgeks, kuidas tagatakse see, et ma saan valida ainult ÜHE korra. Ma valin ID-ga, aga lähen ka jaoskonda valima. Kuidas tühistatakse minu endine ID-ga valimine, sest see olevat ju salajane. Kas siin ei ole oht, et inimene valib tegelikult 2 korda, ja see ei ole aus teiste valijate suhtes.

vaagija 2013-06-12 23:30:40
„Otsuses sisaldub ka punkt teavitada Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide parlamentaarseid struktuure Eestis kasutatava e-hääletamise demokraatiat õõnestavast ning valimiste usaldatavust langetavast olemusest.“
Tõesti oleme jõudnud juba sinnamaale, kus abi peame otsima demokraatlikest riikidest, kui oma riigist enam abi loota ei ole – diktatuurriigi poole liikumine tuleb peatada.

Hundisilmal

Riigikogulane Lauri Laasi koos kauni kaaslanna Stellaga.

Jaan ja Kati Toots tütre Karolinaga.

Tapa vallavolinik Maksim Butshenkov koos kauni kaaslanna Tatjanaga.

ra meie raha

Leetsar

kasumit teenivad.
Sootuks teisiti tuleks suhtuda avalikke teenuseid pakkuvatesse või kohalikul toorainel parasiteerivatesse välisfirmadesse. Totaalne vabaturg ning kapitali ja tööjõu vaba liikumine on head ainult seal ja seni, kuni nad on kogukonnale kasulikud. Kui nad aga hakkavad omakasu huvides oluliselt kogukondi ja kohalikku elanikkonda vaeseks tegema ja ikestama, tuleb kogukondadel ka jõuliselt sekkuda.
Minu jutu mõte on juhtida lugeja tähelepanu asjaolule, et puukfirmade rohkuse tõttu jäävad kogukonnad järjest vaesemaks ning neil ei ole puukfirmade arvukuse ja turuvõimekuse suurenedes praktiliselt mingeid võimalusi oma rahva keskmise palga suurendamiseks. Puukfirmad jt kasumile orienteeritud ettevõtted viivad kogukonnast tulud ja raha lihtsalt ära. Ainuüksi välismaiste kommertspankade turuosa on ligi 100% ja nende intressideks lisatakse meil mis tahes kauba hinnale mõnedel andmetel ligi 40%.

Kaua võib?

Kaua ikka võib? Kui see ei ole röövkapitalism, siis mis see siis on? Tagajärjeks on elujõulise elanikkonna lahkumine riigist, mille tulemusena käib alla ka kogu ühiskond: moraal, kohaliku tööjõu kvalifikatsioon, ettevõtluse tase. Seda teavad suurepäraselt ka meie võimuloljad – Riigikogu ja valitsus.
Kuid tundub, et nende käed ja suud on rahavõim nii tugevasti kinni sidunud, et nad suudavad väliskapitalile ainult hosiannat laulda, sisuliselt oma inimeste heaks mitte midagi muutmata. Tegeldakse üksnes kosmeetiliste parandustega (nt rahvakogu!), mis olukorda üldse ei muuda.
Nii oleme nõiaringis, millest väljapääsu valitsuselt ja Riigikogult pole loota. Radikaalselt tuleb tegutsema hakata kogukondadel (linnadel ja valdadel). Tuleb ise hakata oma elu korraldama. Vajadusel tuleb volikogudel ka puukfirmadele ja valitsusele vastu hakata ning omapoolseid tingimusi esitada – umbes nii nagu Tallinn seda teeb.
Mida siis teha? Enamikus Euroopa Liidu liikmesriikides pööratakse järjest rohkem tähelepanu kohalike väikeettevõtjate, talude ja ühistute arendamisele. Lisaks on EL vastu võtnud ühistegevust toetavaid akte, millest meie valitsejad pole vist kuulnudki, kuid mille rakendamine oleks meile suureks abiks.

Millal ja kas need võimalused meie valitsejate ajudeni jõuavad, on aga hoopis teine asi ja ka teine jutt.

TÖÖVÄLINE MAAELU: Maal tekib järjest puhketalusid, kus töö päris kindlasti ei ole esmase tähtsusega. Pildil Valmas asuva puhketalu ATV-park puhkajatele.
Reklaamfoto

Euroopa Liit tõi endaga kaasa äraminemise mentaliteedi

Septembris saab täis 10 aastat Eesti liitumisest Euroopa Liiduga ja oleks aeg hakata n-ö tibusid lugema. Kas liitumisega on saabunud see õndsus, mida paljud kuulutasid? Või oli liitumine enneaegne ja korralikult läbi mõtlemata, mille eest hoiatasid vähesed?

INNO TÄHISMAA
Võrumaa ajakirjanik

Ma pean kohe ära ütlema, et olin ise kiire liitumise vastu, aga et liitumine Eesti jaoks nii raskeks kujuneb, seda ei osanud isegi mina ette arvata. Praegu võib öelda, et liitumise tulemusel on Eesti kaotanud 10% oma elanikkonnast; see on suurem kaotus kui Stalini aja repressioonid.

Mina olin kiire liitumise vastu

peamiselt põhjusel, et Eesti oli väga vaene, ning liitumine oleks tähendanud, piltlikult öeldes, rikka sõbraga matkale minekut. See on küll võimalik, aga kujuneb kõigile osapooltele väga ebameeldivaks. Kõik taandub sellele, kas tasuta saadud asjad teevad kedagi õnnelikuks ning kuidas see mõjutab inimeste enesetunnet. Paljud asjad, mis rikkale loomulikud, vaesele ei sobi, ja vastupidi.
Lisaks tuli Eestil üle võtta suur hulk üle maailma kuulsaid ja kardetud EL-i regulatsioone, mis ootuspäraselt hävitasid väikeettevõtluse ning selle osa põllumajandusest, mis Mart Laarist oli veel järele jäänud. Praegu Eestis enam väikeettevõtlust ja põllumajandust klassikalises mõttes ei eksisteeri, on vaid üksikud suured firmad, kellele kuulub lõviosa ettevõtteid ja põllumajanduslikku maad. Range regulatsiooni tõttu ei olegi mõtet Eestis väikeettevõtlusega tegelda, mistõttu on Eesti majanduskeskkonnast saanud odav ja kerge saak välismaistele ülevõtjatele.

Välismaa omanike jaoks on omakorda mõnel juhul lihtsam tootmine lihtsalt sulgeda, suurem osa töötajaid lahti lasta ning hakata kaupa sisse vedama kusagilt mujalt. Konkurentsi karta pole, sest väikse turu ja kõrgete sisenemiskulude tõttu pole Eestis mõtet paljude asjade tootmist alustada.

Kujunenud olukorras pole ime,

et Eestis on kadunud töökohad, beebibuumi-aja lastele tööd pole ning nad on sunnitud lahkuma välismaale. Selline areng oli täiesti oodatav, nagu öeldakse, töö tellija materjalist.
Seda kummalisem on lugeda viimasel ajal kirumist Eestist lahkumise üle, mida teevad eriti sotsid, näiteks Euroopa Liidu esinduse juht Hannes Rumm, aga ka sotsialistlike vaadetega Europarlamendi saadik Indrek Tarand.
Tekib küsimus, millest selline masohhistlik enesele tuha pähe raputamine? Olid ju sotsid just need, kes kuulutasid, kui hea ja õnnelik saab olema inimeste elu Euroopa Liidus ning kui hea on välismaale reisida. Nüüd, kui eesti rahvas seda võimalust kas olude sunnil või vabatahtlikult kasutab, on hirmus kisa lahti, ja jälle nendesamade sotside suust. Jääb mulje, et see sotsidest kontingent üldse mõelda ei suuda, või siis mõtleb mõne muu kehaosaga, aga mitte peaga.

Olgu siin veel puust ja punaseks üle korratud:

Eestist äraminemise mentaliteedi tõi Euroopa Liiduga liitumine, ning liitumise eestkõnelejateks olid Eestis sotsid. Ehk siis peavad nemad ka vastutuse võtma selle eest, et Eesti rahvas kokku kuivab, majandus kidub ning palgad jätkuvalt ühed madalamad Euroopas.
Ma kujutan ette, et sotsid vabandavad end välja sellega, et Euroopa kutsus meid ja meil polnud põhjust kutset mitte vastu võtta. Ent kui mõni miljonär sind kutsub ja palub sul pea ahju pista, kas sa teed seda? Eesti vaene pruut abiellus, piltlikult öeldes, miljonäriga, ning nüüd on see miljonär halvatud, pankrotis ja kõrvuni võlgades ning ta ei palu eesti pruudil mitte üksnes pead ahju pista, vaid suisa nõuab, et see vaene ja jõuetu pruut teda kukil kannaks.
Selline on vaade pruudi poolt. Aga miks miljonär endale sellise pruudi kosis? Tont seda teab, miljonär võib paljusid asju endale lubada, isegi mingitest hetkeemotsioonidest tulenevaid lollusi. Võib-olla teadis ta oma pankrotist ette ning leidis pruudi, kes on nõus tema eest oma elu andma.

Inno Tähismaa blogist 11. mail

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Rahva tähelepanu hajutamiseks pakutakse hulle riske

Milleks ja kellele läks vaja, et Vikerraadio („Uudis+“) ja seejärel muu meedia tuleks avalikkuse ette küsimusega, mis (siililegi selge!) mõjub rahva närvikava tugevuse kontrollimisena? Riigikogu keskkonnakomisjoni liige Tõnis Kõiv (Reformierakond) tahtvat teada, kuidas suhtutakse Ülemiste järve äärse osalisse avamisse. See pakuti välja kui idee teha Ülemiste kaldale avalik plaaž ja avada järveäärne kallastee.
Raadiosaatesse helistajad olid mõistagi endast väljas, kuni jumalakeeli palujateni: kuidas saate niisugust asja üldse küsida, sest tegemist on ju tallinlaste joogiveega!? Ärritunud mõttearendused läksid välja selleni: kas peame hakkama leppima narkarite ja aidsihaigete solgitatud-prügitatud joogiveega? Ja siis ta tuli – pärliks mõeldud see ainuke “õige” vastaja (nii kangesti Tarmo Kruusimäe häälele sarnane!): võiks ikka olla küll üks lõbus koht lisaks teistele avalikele randadele! Eeskujugi olemas: indialased suplevad oma pühas Gangese jões!
(Kurb ja kummaline, aga ka näiteks Tallinna TV korraldatud

Kas võime olla kindlad, et mingid populistid ei võta ette kahetsusväärseid “veemänge” pealinnale elutähtsa järve solkimiseks võimuvõitluse huvides? Rumal on vaguralt vaadata-oodata, mis edasi saab.

tänavaküsitluses leidsid õige mitmed vastajad, et midagi hullu sellises supelranna-idees polegi, sest Tallinna veepuhastusjaama suutlikkus olevat äraarvamatult vägev. - *Toim.*)
Huvitav, kas keegi ka usub, et Tõnis Kõiv ise taipas nii kentsaka küsimusega avalikkuse ette tulla või lükati ta lihtsalt kellegi poolt tanki? On ju nii väga vaja praegusel keerulisel valimiseelsel ajal pingeid kuidagi hajutada ja rahva tähelepanu tegelikelt probleemidelt kõrvale juhtida. Näiteid jätkub. IRL-i elamislubade-skandaalis kaks meest tembeldati süüdlaseks, ja keegi enam ei küsigi, kui palju selle aktsiooniga musta raha teeniti ja kuhu see „idaraha“ kulutati. Vaikseks on jäädud ka teemal „sularahapakkidega kilekotid ämma külmkapis“. Autorollo-afääri on üritatud samuti maha vaikida – nüüd peab opositsioon seda teemat üleval hoidma konverentse korraldades. VEB-fondi saaga on unustusehõlma kadumas; rääkimata kümnest miljonist dollarist, mis läks ei-tea-kuhu. Ka uudispõnevikud e-valimiste ümber püütakse juhtida tupikteedele.
Niisiis, et rahval igavaks ei läheks ja “vanadelt asjadelt“ tähelepanu kõrvale juhtida, oligi vaja riigikogulaste kaasabil tõstatada idee klassika valdkonnast “Leiba ja tsirkust!”: läheme Ülemistesse suplema! (Kui leiba rahvale pakkuda ei ole, siis olgu tal vähemalt tsirkust!)

Udo Knaps, Märjamaa, Rapla maakond

Elukutselistel sportlastel tõsised eluprobleemid

Need kaks lehelugu järjekordselt kinnitasid mu arvamust, et elukutseliste sportlaste kasutamist ei saa pidada õigeks ega inimkonnale vajalikuks (Dannar Leitmaa „Raio Piiroja: naine soovis, et ma mängimise lõpetaks“; Janek Luts „Endel Lippmaa: Kasvuhormooni kasutajad on lollid, kontrollijad petised“ Eesti Ekspress 4.4.2013).
Miks ma ei pea õigeks elukutseliste sporti?
Sportlaste müük, ostmine või rentimine on tegelikult globaalse rahavõimu poolt korraldatud nüüdisaegne orjakaubandus. Sellist meeskonda võib kasutada mitmesugustel kommertslikel üritustel, kuid seda ei tohiks nimetada rahvusmeeskonnaks.

Akadeemik Endel Lippmaa ütleb väga täpselt: *Kasvuhormooni kasutajad on lollid, kontrollijad petised.* Hormooni kasutamise vastased väidavad, et selle kasutamise korral sportlikud tulemused paranevad. Kahjuks pole saanud kuskilt lugeda teaduslikku uuringut, kuimitu sentimeetrit, sekundit või kilogrammi parandab tulemust 5–10 grammi dopingu kasutamine. Kas selliseid katsetusi ja uuringuid on tehtud? Suliärikad toimetavad inimkonna kulul ränka ajupesu ehk, veel täpsemalt öeldes, ajude peedistamist. Ja meie lihtsameelsed sportlased neelavad pakutud õnge alla.
Pean dopingukasutajaid globaalse rahavõimu ohvriteks. Kahju muidugi, et nad nii lihtsal viisil enda ajusid pesta lasid. Et kontrollijad on ***petised***, see on väga õigesti öeldud. See oleks vist juba doktoritöö teema püüda prognoosida, kui palju on need pseudokontrollid ja „ohvrite kaitsjad“ teeninud sportlaste valatud higi ja kannatuste arvel? Kunagi on kuskil mingi probleem üles tõstetud ja sellest leidsid paljud sullerid kerge kasumi teenimise võimaluse. Ühed kontrollivad nn patustajaid, teised aga püüavad kahtlustavaid kaitsta niikaua, kuni kahtlustavatel veel raha jätkub.
Olen mõnikord mõnelt sõbralt küsinud: kas inimkonnale on advokaate vaja? Paljud arvavad, et kui inimkond elaks ristiusu kümne käsu või kommunismi moraalikoodeksi järgi, siis poleks advokaate vajagi. Tänapäeval on vaja advokaati lootuses, et tema kaitseb sind ausalt esitatud süüdistuste puhul. Täiesti lootusetu ootus. Või ehk siis on advokaati vaja, kui keegi suller-ärikas otsustab teha kaasosanikule suurema tünga. Loodab hoopiski sellele, et advokaat oskab leida seadusest mõned augud, millega tüngategija võib vaidluse võita.
Panen siia veel kirja lugupeetud akadeemiku arvamuse: *See kõik on üks suur inimliku rumaluse väljenduse viise sportlaste arvel raha tegemiseks. Need, kes püüavad väita, et kasvuhormooni kasutamisest on mingit abi, on petised ja teenivad sellega raha. Need, kes püüavad kasvuhormooni kasutamist kontrollida, on ka petised, sest nad peaks olema nii palju haritud ja teadma, et kasvuhormoon ei stimuleeri täiskasvanutel mitte midagi.*

Ühiskond peaks kaaluma, kas kutseliste sportlaste kasutamine on vajalik ja kasulik. Nende kasutamine mingit uut kasulikku rikkust ühiskonnale ei loo ega too. See valdkond on muutunud omamoodi majandusharuks, kus mõistmatul viisil raisatakse miljardite dollarite eest teistes majandusharudes loodud rikkust.
Mõni püüab selgitada, et suuri sportmänge läheb vaja reklaami levitamiseks. Selleks pannakse käiku miljoneid. Meil oleks aeg nii targaks saada, et igasugune tänapäevane reklaam on inimkonna **legaalne röövimine.** Kui seaduse kaasabil vähendada reklaamimahtu 75% võrra, siis see inimkonna tarbimisvõimalusi ei vähenda.

Manivald Müüripeal, vana maamees Pärnumaalt

Arenduslik rahvalaul Emajõelinnast

See lustakas, kuid ühtaegu äärmiselt õpetlik looke – Ado Grenzstein-Piirikivi „Viisk, põis ja õlekõrs“ – on läbi Eesti mitmete ühiskondlike formatsioonide osutunud paljudele igikestvaks eluabitsatõdede avajaks.

Uhti, uhti uhkesti
Andu keksis julgesti.
Tõmbas ennast õhku täis ja karpauhti! lõhki käis

Mitmenäoline Ansip

Tegelikult on tal kolm nägu: lihtrahvale – kalk, üleolev ja kõikvõimas; opositsioonile – naeruvääristav, üleolev ja lajatav; Brüsselis – lipitsev, kõiketaluv ja arglik, nagu koloniaalriigi palgalisele haldurile kohane.
Siseriiklikult kasutab Ansip kaht kalasilmset nägu. Ühest suust tulistab vaeseid talle soodsate statistikaandmetega, ilmestades Eesti “üüratut edulugu” võrdlustega kehvate naabrite või Aafrika riikide kohta, kuigi loogilisem oleks omaaegse tippasjatundjana võrrelda kõike ENSV-ga. Teise suuga ei unusta mitte kunagi kaitsmast rikaste huve – nende kasum pole kunagi liiga suur.
Kui Ansipil soovitatakse leevendada vaesust toetuste ja alampalga tõstmisega, siis tähendavat see tema meelest raha külvamist lennukilt; pealegi raha polevat ja kelleltki ei saavat ära võtta – pole katteallikat. Kui on vaja rikkaid rikkamaks toetada, siis on raha alati olemas – tarvis ainult näidata, kuidas mingit seadusepügalat väänata või kasulikult tõlgendada.
Huvitav on tants rikaste ülisuure emapalga ümber. Nende titetegemise tulemus on enam kui napp, täpsemalt, sisuliselt negatiivne, aga kasulikku emapalgaseadust ei saa muuta, sest siis rikutaks õigustatud lootuste-ootuste printsiipi. Aga kas ülisuurel vaeste enamusel siis polegi lootusi oma lapse normaalsetele kasvutingimustele, kui raha on isegi musta auku loopida? Andke kõigile vaestele noortele naistele rikastega võrdne emapalk, siis lapsi tuleks nagu Vändrast saelaudu. Poleks vaja mingit kunstlikku viljastamist, kui naised „üle ei laagerduks“, kasutult vananeks.
Ka pensionärid ootavad-loodavad, et praegused pensionid võrdsustuks ostujõult ENSV-aegsetega. Ansip kiidab Eesti Vabariigi üliedukat majandust, aga ENSV tasemele ei ole 20 aastaga jõutud. Sõnavaht meie rikkusest on täpselt sama kui rongi kiigutamine sõidutunde tekitamiseks – tunne võib olla tore, aga sõitu ei ole.

Ülo Palover,
talupidaja Võrumaa Lasva vallast

Mitte miski ei tohtinud enam meenutada endist riiki

Mart Laari “isamaalik” valitsus tuli võimule hoopleva loosungiga „Uus luud pühib platsi puhtaks!“. Uus vabariik ei kannatanud enam midagi, mis vana vabariiki meenutas. Tänavanimed muudeti. Seadused tehti ümber ja osa vajalikke seadusi kaotati hoopiski, et paremini saaks hõlptulu teenida ja rahva ühisvara oma kaukasse kantida. Kui 1994. aastal veel kehtisid õiguskaitseorganitele nõukogudeaegsed seadused, siis järgmiseks aastaks need juba „kohandati“. Kelle huvides? Arusaamatu, miks seadused muudeti õiguskaitseorganite tööd laostavaks?
Töötasin ise politseis ja käisin prokuratuuris juurdlustähtaegu pikendamas (tähtaeg oli kuu aega), sest tihti tuli ette, et suure töömahu tõttu ei suudeta ettenähtud tähtajaks toime tulla tõendite kogumisega kriminaalasja kohtusse saatmiseks. Menetlemiseks ette nähtud tähtajad distsiplineerisid uurijaid ja hoidsid nende töö üle järelevalvet teostavat prokuröri alaliselt kursis eeluurimiste käiguga.
1995. aastal, juba tsiviilisikuna, kuulsin vanemuurijalt, et uue seaduse järgi ei pea ta enam eeluurimise tähtaegu prokuratuuris pikendama, sest tähtajad kaotati. Suur uudis oli teada saada, et ta võib kriminaalasja menetleda niikaua kui ise heaks arvab. Seadused, mis õiguskaitseorganite tööd puudutasid, muudeti ja täiendati seadustega, mis soodustavad kuritegude menetlemisel ise seadusi rikkuda. (Kindlasti Põlvamaal Waaksi elukohas oleks manukate juuresviibimise kohustuse täitmise korral tragöödia ära jäänud.)
Paljud terminid muudeti, näiteks kehavigastuste tekitamine nimetati kehaliseks väärkohtlemiseks. Lubage küsida, misasi see „pederastiaakt“ on?
Seaduserikkumiste väärtegudeks ja pahategudeks/väärtegudeks nimetamine annab ka mõtlemisainet: kus jookseb piirjoon heade ja halbade tavade ning seaduserikkumiste vahel? Lehtedest loeme, kuipalju nädalas või kuus on paha(väär)tegusid toime pandud. Mahasülitamine ja söögilauas täissuuga lobisemine on ju ka pahad teod!
Huligaansus ja kuritahtlik huligaansus nimetati ümber avaliku korra rikkumiseks ja raskeks rikkumiseks. Neid ei saa ju samastada. Huligaansuse puhul puuduvad kurjategijal igasugused motiivid ja eesmärk ongi huligaanne, s.t. laamendada, lõhkuda ja skandaalitseda. Avaliku korra rikkumine ei ole alati motiivideta ja sageli soovitakse saavutada konkreetne tagajärg. Siin ei ole avaliku korra rikkumine eesmärk, vaid paratamatult kaasnev nähtus. Meie politsei ja prokuratuur naeruvääristasid end Pronkssõduri skandaalis. Jüri Liim avaldas telereporterile, et laseb “puusliku” õhku, kui seda Tõnismäelt ära ei viida. Selline käitumine kvalifitseeriti huligaansust asendanud avaliku korra rikkumiseks. Siin tehti mitu viga. Esiteks, Jüri Liim avaldas üksnes meelsust. See ei ole meie seadustega karistatav. Ta ei olnud oma soovi täideviimiseks mitte midagi teinud. Liimil polnud isegi lõhkeainet.
Teiseks, kus siin väljendus avaliku korra rikkumine? Mis asi nende menetlejate arvates see avalik kord on? Liim teatas vaikselt oma soovist telereporterile. Seisin viie meetri kaugusel ja ma isegi kõiki sõnu ei kuulnud. Kui selline meelsuseavaldamine kedagi häiris, siis kindlasti ainult neid “vabastajaid”, kes Pronkssõduri juures ebatsensuurselt ja solvavalt presidendi ja tema naise aadressil endid väljendasid (see oli Jüri Liimil kvaliteetselt lindistatud) ning kahetsesid, et eestlastest “fašiste” vähe maha lasid. Seejuures avalikult viina juues viinapudelitega demonstratiivselt vehkisid. (Selline käitumine oli juriidilises keeles huligaansus ehk raske avaliku korra rikkumine – kriminaalkuriteo koosseisu omav tegu.) Teiseks polnud Liimi eesmärgiks avaliku korra rikkumine, vaid eesmärgiks oli ju see, mida ta selgesti välja ütles.

Veelgi naeruväärsemaks muudab asja see, et isegi ringkonnakohus leidis, et meelsuse avaldamise kuriteona kvalifitseerimine oli õige! Õnneks Riigikohus tegi siiski õiglase otsuse ja mõistis Jüri Liimi õigeks.

Liimi ähvardus Pronkssõdur õhku lasta oli sama reaalne, kui me iga päev võime kuulda, et keegi kedagi ähvardab maha lüüa või maha lasta, omamata ähvarduse täideviimiseks vahendeid ja astumata selleks ühtegi sammu, sest tegelik soov ähvardut täide viia puudub.

Kui õiguskaitseorganid fabritseerivad kuritegusid või kvalifitseerivad õnnetusjuhtumeid kuritegudena ja karistavad kodanikke teenimatult, on see ise kuritegu.

Ma ei väsi kordamast, et tänaseni pole meie õigusemõistjad endilt maha pesnud häbiplekki lugupeetava rahvakunstniku Voldemar Kuslapi ülekohtuselt süüdi mõistmise pärast, pole tunnistanud oma jämedat eksimust talle kriminaalkaristuse määramisel.

Jaak Laidla Harjumaalt

Pidasime riigipüha, kus heisatud lippu õhtul ei langetatud

1919. aasta kevadel aktiviseerus sõjategevus kõigil Eesti rinnetel ning veebruari lõpul pealetungi alustanud punaarmee väeosad tõrjuti Eesti aladelt välja. 25. mail vallutati Pihkva, mis anti küll üle Vene valgetele vägedele. 30. mail, esinedes Asutava Kogu ees, deklareeris Eesti vägede ülemjuhataja Laidoner, et Eesti territoorium on vabastatud.

ENN VIIDU
ajaloohuviline

Nüüd kandus sõjategevus üle Põhja-Lätti, kus jätkus võitlus punaarmee vastu. Juuni alguses satuti vastamisi Rauddiviisi ning baltisaksa vabatahtlikest moodustatud Landeswehriga, mis oli Balti hertsogiriigi ideed ellu viima asudes 16. aprillil kukutanud Karlis Ulmanise juhitud Läti seadusliku valitsuse ja 22. mail vallutanud Riia.

esimene vaenulik kokkupõrge Eesti soomusrongi ja Landeswehri eelsalga vahel.

Sõjategevus oli faktiliselt alanud

6. juunil vallutasid Landeswehri väed Võnnu, sundides Eesti vägede eelsalga ning 2. Läti Võnnu polgu sealt lahkuma.

8. juunil üritasid Eesti väed linna tagasi vallutada, kuid ebaõnnestunult. Sõjategevus kuigi sõjategevus kestis veel mõne aja, ei suutnud vaenlane enam märkimisväärset vastupanu osutada. Nii jõuti 2. juuli õhtuks Riia lähistele, kus algasid rahuläbirääkimised, mille tulemusena sõlmiti 3. juuli öösel kell 3.30 vaherahu tingimusel, et sakslased lahkuvad Riiast ja eestlased lõpetavad pealetungi.

Landeswehri sõda ei olnud lihtsalt sõda oma territooriumi kaitsmiseks vallutajate eest. See toimus võõral territooriumil. Sel sõjal oli hoopis teine iseloom – see oli kättemaks 700 aastat kestnud orjapõlve ning alanduse eest.

Alates 1934. aastast tähistatakse 23. juunit Eestis võidupühana.

Diviisiülemad Vabadussõjas. Vasakult: soomusrongide diviisi ülem polkovnik Karl Parts, 3. diviisi ülem kindralmajor Ernst Põdder, 1. diviisi ülem kindralmajor Aleksander Tõnisson ja 2. diviisi ülem polkovnik Viktor Puskar.

3.–5. juunini 1919

peetud edututel läbirääkimistel üritas Eesti väejuhatus sakslasi tagasi tõmbuma sundida. Kokkulepitud ajaks Landeswehri esindaja Cesisesse (Võnnu) ei saabunud, küll aga saabus teateid Landeswehri vägede asetumisest, rünnakusihiga Eesti vägede vastu. Sellises olukorras esitas alampolkovnik Nikolai Reek Landeswehri juhatajale telegraafi teel ultimaatumi sakslaste tagasitõmbumiseks 12 tunni jooksul Eesti väejuhatuse poolt nõutud joone taha. Ultimaatumi täht-eg möödus 5. juunil kell 12:00.

Eesmärgiga kontrollida ultimaatumi täitmist, asusid 5. juunil kell 13:45 teele Eesti soomusrongid, misjärel toimus kestis erilise eduta 10. juunini, siis tehti Antanti vahendusel vaherahu ning alustati läbirääkimistega, mis kestsid kokkulepet saavutamata rohkem kui nädala.

19. juunil murdsid sakslased vaherahu ja alustasid pealetungi Eesti 3. diviisi vastu. 19.–21. juunini täiendasid mõlemad pooled oma jõude. Peale 19. ja 20. juunil toimunud ägedaid kokkupõrkeid, kus sakslaste pealetung oli algul edukas, aga 22. juuni õhtuks rauges. 23. juuni hommikul kella 7 paiku vallutasid Eesti väed Võnnu tagasi ja läksid kogu rinde ulatuses vastupealetungile.

Seega olid Eesti väed Võnnu all oma iidse vaenlase üle saavutanud täieliku võidu ja

Laidoner

Miks?

Eesti langes kolme kõige vaesema riigi hulka

„Eurostati andmetel oli elanike tegelikku ostuvõimet näitav tarbimisindeks Eestis 2012. aastal Euroopa Liidu riikide seas tagantpoolt alles kolmas, moodustades ELi keskmisest 59 protsenti. Leedus oli sama näitaja 74, Lätis 61 protsenti. Euroopa Liidu riikidest on see näitaja Eestist kehvem vaid Bulgaarial (49 protsenti) ja Rumeenial (48 protsenti).“

19. juuni Ärileht „Eesti elatustase on kukkunud Lätist ja Leedust tahapoole“

TALLINNA TV 1. – 7. juuli

ESMASPÄEV, 01.07

08:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
09:00 Aleksei Turovski lood*
09:30 Linnaosa lood*
10:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
11:00 Keskkonnanädal*
11:30 Pühapäevatee*
12:30 Vintskapist soklini*
13:00 Luubi all*
13:25 Kultuurimeetri arhiivist. Hipid*
13:55 Kaks maestrot – sõprade kohtumine*
14:20 Raimonds Pauls Sillamäel*
15:35 Info TV
17:30 Kultuurimeetri arhiivist. Hipid*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 121/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Draamaseriaal. Armuleek 120/304
20:00 TÄNA. Lühiuudised
20:05 OTSE: Suvemiks
21:00 TÄNA. Uudised
21:15 Jäljed*
21:45 Ameerika eestlased, vol 2, 3/13*
22:15 Alatriste (Hispaania, Prantsusmaa, USA 2006)
00:35 TÄNA. Uudised*
00:50 Suvemiks*
01:45 Draamaseriaal. Armuleek 120/304*
02:30 TÄNA. Uudised*
02:45 Jäljed*
03:10 Ameerika eestlased, vol 2, 3/13*
03:40 Info TV

TEISIPÄEV, 02.07

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Suvemiks*
09:10 Draamaseriaal. Armuleek 120/304*
09:55 TÄNA. Uudised*
10:10 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 121/142*
10:55 Jäljed*
11:25 Suvemiks*
12:20 Maatriks*
13:05 Alatriste*
15:25 Info TV
17:30 Jäljed*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 122/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Draamaseriaal. Armuleek 121/304
20:00 TÄNA. Lühiuudised
20:05 OTSE: Suvemiks
21:00 TÄNA. Uudised
21:15 Mõtleme taas*
22:15 Eela orus (USA, 2007)
00:20 TÄNA. Uudised*
00:35 Suvemiks*
01:30 Draamaseriaal. Armuleek 121/304*
02:15 TÄNA. Uudised*
02:30 Mõtleme taas*
03:30 Info TV

KOLMAPÄEV, 03.07

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Suvemiks*
09:10 Draamaseriaal. Armuleek 121/304*
09:55 TÄNA. Uudised*
10:10 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 122/142*
10:55 Pärast tunde*
11:25 Suvemiks*
12:20 Mõtleme taas*
13:20 Eela orus (USA, 2007)*
15:25 Info TV
17:30 Pärast tunde*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 123/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Draamaseriaal. Armuleek 122/304
20:00 TÄNA. Lühiuudised
20:05 OTSE: Suvemiks
21:00 TÄNA. Uudised
21:15 Heeroldi jutud. Raekoda 2/2*
21:45 Anu Nõulik Himaalajat vallutamas
22:15 Surmani koos (USA, Kanada, 2007)
23:45 Mina, tallinlane*
00:15 TÄNA. Uudised*
00:30 Suvemiks*
01:25 Draamaseriaal. Armuleek 122/304*
02:10 TÄNA. Uudised*
02:25 Heeroldi jutud. Raekoda 2/2*
02:55 Anu Nõulik Himaalajat vallutamas*
03:25 Info TV

NELJAPÄEV, 04.07

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Suvemiks*
09:10 Draamaseriaal. Armuleek 122/304*
09:55 TÄNA. Uudised*
10:10 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 123/142*
10:55 Heeroldi jutud. Raekoda 2/2*
11:25 Suvemiks*
12:20 Anu Nõulik Himaalajat vallutamas*
12:50 Surmani koos (USA, Kanada, 2007)*
14:20 Mina, tallinlane*
14:50 Info TV
17:30 Anu Nõulik Himaalajat vallutamas*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 124/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Draamaseriaal. Armuleek 123/304
20:00 TÄNA. Lühiuudised
20:05 OTSE: Suvemiks
21:00 TÄNA. Uudised
21:15 Dokumentaalfilm. Pidu läbi - Kuidas Lääs pankrotti läks 2/2
22:15 Pillimeeste klubi*
23:15 Ühistegevuse pooltund*
23:40 Vaba mõtte klubi*
00:40 TÄNA. Uudised*
00:55 Suvemiks*
01:50 Draamaseriaal. Armuleek 123/304*
02:35 TÄNA. Uudised*
02:50 Info TV

REEDE, 05.07

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Suvemiks*
09:10 Draamaseriaal. Armuleek 123/304*
09:55 TÄNA. Uudised*
10:10 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 124/142*
10:55 Ühistegevuse pooltund*
11:20 Suvemiks*
12:15 Dokumentaalfilm. Pidu läbi - Kuidas Lääs pankrotti läks 2/2*
13:15 Pillimeeste klubi*
14:15 Vaba mõtte klubi*
15:15 Info TV
17:35 Ühistegevuse pooltund*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 125/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Draamaseriaal. Armuleek 124/304
20:00 TÄNA. Lühiuudised
20:05 OTSE: Suvemiks
21:00 TÄNA. Uudised
21:15 Kas tohib?*
21:45 Inimese mõõde*
22:15 Ameerika Neitsi (USA 2009)
23:40 Tallinlase tarbeks*
00:05 Valgust!*
00:35 TÄNA. Uudised*
00:50 Suvemiks*
01:45 Draamaseriaal. Armuleek 124/304*
02:30 TÄNA. Uudised*
02:45 Inimese mõõde*
03:15 Tallinlase tarbeks*
03:40 Info TV

LAUPÄEV, 06.07

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Suvemiks*
09:10 Draamaseriaal. Armuleek 124/304*
09:55 TÄNA. Uudised*
10:10 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 125/142*
10:55 Ameerika eestlased, vol 2, 4/13*
11:25 Suvemiks*
12:20 Terve tervis*
12:50 Tallinlase tarbeks*
13:15 Linnaosa lood*
13:45 Elu peeglis*
14:15 Mina, tallinlane*
14:45 Inimeste lood
15:15 Info TV
16:30 Inimese mõõde*
17:00 Kas tohib?*
17:30 Terve tervis*
18:00 Peterburi - Tallinn*
18:30 Aleksei Turovski lood*
19:00 Kümnevõistlus 7/27
19:30 Golf. Avalöök*
20:00 TÄNA. Uudised
20:15 Põnevusseriaal. Arne Dahli “Veresüü paine” 1/2
21:45 Augustibluus 2012. Magnetic Band ja sõbrad
23:00 Maatriks +*
23:30 Linnaosa lood*
00:00 TÄNA. Uudised*
00:15 Elu peeglis*
00:45 Kas tohib?*
01:15 Peterburi - Tallinn*
01:45 Aleksei Turovski lood*
02:15 Golf. Avalöök*
02:45 Augustibluus 2012. Magnetic Band ja sõbrad*
04:00 Info TV

PÜHAPÄEV, 07.07

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 TeTeVeke. Multifilmid*
08:30 Aleksei Turovski lood*
09:00 Inimeste lood*
09:30 Luubi all*
09:55 Teeme ise*
10:20 Pillimeeste klubi*
11:20 Kas tohib?*
11:50 Pühapäevatee*
12:50 Põnevusseriaal. Arne Dahli “Veresüü paine” 1/2*
14:20 Maatriks +*
14:50 Info TV
16:30 Nõukogude Eesti 1961*
16:45 Loodusetark 11/22
17:30 Valgust!*
18:00 Elu peeglis*
18:30 Vintskapist soklini*
19:00 Kümnevõistlus 8/27
19:30 Kultuurimeetri arhiivist. Ladina-Ameerika teater
20:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte
21:00 Maradona (Hispaania, Prantsusmaa, 2008)
22:35 Jazziõhtu. Tõnis Mägi, Kärt Johanson, Berk Vaher 1/2
23:15 Terve tervis*
23:45 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
00:45 Luubi all*
01:10 Teeme ise*
01:35 Vintskapist soklini*
02:05 Kultuurimeetri arhiivist. Ladina-Ameerika teater*
02:35 Jazziõhtu. Tõnis Mägi, Kärt Johanson, Berk Vaher 1/2*
03:15 Info TV

Nädala juubilar KARL SELTER 115

Eesti Vabariigi endine välisminister Karl Selter on läinud ajalukku sellega, et just temal tuli 1939. aastal Moskvas alla kirjutada nn baaside lepingule. Meie riigi poliitikas väga olulist rolli mänginud mehe elust, eriti lapsepõlvest, pole tolleaegsest ajakirjandusest ja raamatutest, samuti väliseesti ajakirjandusest ja raamatutest kahjuks suurt midagi leida.

Tulevane poliitik ja diplomaat Karl Selter sündis 1898. aasta jaanipäeval Puhmu külas Kapu vallas (nüüdne Koeru vald) Järvamaal. Neljalapseline pere kolis 1901. aastal Tallinna, kus Karl Selter oma kooliteed alustas. Aastal 1914 lõpetas ta Westholmi era-progümnaasiumi, 1916 Peetri Reaalkooli ja 1921 Tallinna Õhtugümnaasiumi. Osales õppursõdurina Vabadussõjas ja sai seal haavata.

1919–1921 osales vabakuulajana Tartu Ülikooli arsiteaduskonnas. 1921–1925 õppis Tartu Ülikooli õigusteaduskonnas ja astus korporatsiooni *Vironia*. Töötas mitmel ametikohal sõja- ja kohtuministeeriumis ning vandeadvokaadina.

1926. aastal abiellus laevakapteni tütre Milla Peksiga. 20. oktoobrist 1933 kuni 9. maini 1938 oli majandusminister, 9. maist 1938 kuni 12. oktoobrini 1939 välisminister. Aastal 1939 määrati Eesti esindajaks Rahvasteliidu juurde Genfis. Ühtlasi oli Selter aastatel 1939–1940 saadik Vatikanis ja 1940 Šveitsis, 1936 Eesti Olümpiakomitee liige, Eesti Aeroklubi president, 1937. aastal Rahvuskogu liige, 1938. aastal asutatud Loodusvarade Instituudi auliige.

Karl Selteri isikuomadusi saab hästi kokku võtta väliseesti ajakirjanduses ära trükitud Konstantin Pätsi sõnadega: „Selter pole minu valitsuses mitte ainult kasvult kõige pikem, vaid ka vaimuannetelt ja võimetelt.“

Selteri töölaud olevat olnud tühi, seal oli ainult märkmeblokk, kuhu ta kirjutas ideed – ta ei kulutanud aega kantseleiasjades sorimiseks, selleks olid kaastöölised. Selterile oli omane loov vaim ning ta oli väga huvitatud uutest algatustest. Segased ideed formuleerusid tema peas selgeteks, tal oli fenomenaalne mälu ja erakordne ettekandevõime ning temaga oli huvitav vestelda. Rõhutatakse ka tema juhivõimeid, abivalmidust ja kõigest eelnevast tulenevat seltskondlikku populaarsust. Tal oli hämmastavalt hea võime analüüsida keerulisi probleeme, näiteks juba 1938. aastal ennustas ta Euroopas puhkevat sõda ja selle suunda.

Arvestades keerulist aega, mil Karl Selter oli tegevpoliitik, on ilmselgelt ka tema tegevust iseloomustavad hilisemad kirjutised sageli täiesti erinevad. Magnus Ilmjärv on oma mahukas teoses „Hääletu alistumine“ praeguse Eesti ajalookäsituse vaimus püüdnud leida Konstatin Pätsi diskrediteerivaid fakte, süüdistamaks teda korruptiivsetes suhetes Venemaa äriühingutega Nõukogude riigi huvides. Samast vaimust on ka kantud Ilmjärve suhtumine välisminister Selteri tegevusse üldse, eriti aga just baaside lepingu sõlmimise käigu käsitluses. Selterit iseloomustab Ilmjärv järgmiste “epiteetidega”:

“Selter oli osalenud vabatahtlikuna maailmasõjas, seejärel aga Vabadussõjas. [---] Tutvus advokaat Kromeliga viis energilise Selteri Pätsi lähikondlaste hulka. [---] 1930. aastate teise poole Eestis olid laialt levinud kuulujutud Selteri mahhinatsioonidest ja altkäemaksuvõtmistest. [---] Nõukogude ajaloolaste töödes nimetati Selterit Saksa Tallinna saatkonna juhitud viienda kolonni esindajaks Eestis, Saksa kapitaliga seotud isikuks, Saksa imperialismi agendiks. [---] Ühes 1939. aastal Välisasjade ja Väliskaubanduse Rahvakomissariaadi sisemiseks kasutamiseks koostatud Eestit käsitlevas teatmikus märgiti, et Selter demonstreerib jutuajamistes Nõukogude esindajatega oma erilist sümpaatiat Nõukogude Liidu suhtes, et Hitler oli andnud talle usinuse eest Valge Kotka ordeni, et tegemist on tõelise altkäemaksuvõtjaga, kes ei põlga ära väikseid ega ka suuri altkäemakse.”

Hoopis teistsugune pilt avaneb Küllo Arjakase jt koostatud dokumendikogumikust „Molotovi–Ribbentropi paktist baaside lepinguni“. Kohati võib jääda suisa mulje, et on tegu erinevate ajaloosündmustega, kus on tegevad samanimelised isikud. Siinkohal iseloomulikke väljavõtteid Eesti ühe traagilisima ajalooepohhi protokollidest Karl Selteri sõnastuses:

Molotov: 20 aastat tagasi panite meid istuma sellesse Soome lahe „lompi“. Egas te arva, et see nii võib kesta jäädavalt. Siis oli N. Liit jõuetu, kuid vahepeal on ta suurelt kasvanud nii majanduslikult ja ka kultuuriliselt kui ka sõjaliselt.

Selter: Tähendan kõigepealt, et Eesti–Vene rahuleping polnud N.Liidule peale sunnitud olukord, vaid õiglane rahu.

Selter: Meie oleme omalt poolt valmistanud lepingu teksti kava. Selle teksti kannaksin ette reservatsioonidega, et võiksime temas teha hiljem meile vajalikke ja kasulikke muudatusi. Samuti ei ole me seni saanud Eesti valitsuselt instruktsioone.

Stalin (pärast väikest vaikset vaheaega): Liig vähe väge ei tohi olla. Piirate ümber ja hävitate ära.

Selter: See on haavav. Me sõlmime liidulepingut, kuid Teie kõnelete, nagu oleksime halvemad vaenlased, kes kogu aeg peaks kartma üksteise kallaletungi.

Stalin: Mina ei taha Teid haavata. Igal väeosa dislokatsioonil on aga oma mõistlik miinimum, millest alla minna ei saa. Meie ei taha teha Teile üleliigseid raskusi. Ehitame ise kasarmud, milleks on meile sobivad lihtsad projektid. Ehitame ka omal kulul ühendusteed, mis vajalikud. Ärge kartke: see arv ei ole liiga suur. Võib-olla tulebki veidi vähem. Põhimõtteliselt on see küsimus tähtsam. Kuid, kui lastakse oma territooriumile üks võõras rügement, siis põhimõtte seisukohalt pole enam tähtis, kui neid tuleb ka rohkem.

Selter: Muidugi on põhimõtte rikkumine kõige tähtsam, kuid ei saa eitada, et küsimusel – kas rügement või 10, on ka oma tähtsus. Ma ei saa anda teist seisukohta. Tahan veelkord kõnelda oma valitsusega. Kujutage ette, missugused raskused tulevad selle väe kvartineerimisega ja toitlustamisega. Sellest kasvab vastastikku rahulolematus ja pahandused.

Pärast Teist maailmasõda jäi Selter elama Šveitsi ja oli Eesti mitteametlik esindaja Saksamaa Liitvabariigi valitsuse juures Bonnis ning Euroopa Ikestatud Rahvaste Esinduskogus Eesti delegatsiooni liige. Selterite korter Genfis kujunes kohalike eestlaste kooskäimispaigaks.

Siitilmast lahkus Karl Selter 31. jaanuaril 1958.

Arvo Adelbert

70 aastat Velikije Luki lahingust

Tänavu täitus 70 aastat Teise maailmasõja ühest verisemast ja ohvrirohkemast lahinguoperatsioonist, kus 9.12.1942 –16.1.1943 võitlesid ka 8. Eesti Laskurkorpuse sõjamehed. Seal langes üle 5000 eesti sõjamehe, kes on maetud Velikije Luki vennaskalmistutele. Neis heitlustes kaotas Eesti Laskurkorpus langenutena ja raskelt haavatutena üle poole oma isikkoosseisust. Kõik need tuhanded eesti sõjamehed väärivad meenutamist ja meelespidamist.

Eesti Vabadusvõitluse Muuseum koos reisibürooga Mainedd organiseerib Velikije Lukis võidelnute ja seal hukkunute lähedastele, ajaloo- ja militaarhuvilistele Velikije Luki külastamise

26.–28. juulini ja 23.–25. augustini.

Velikije Lukis käime eesti sõjameeste vennaskalmudel, memoriaalkompleksis, lahingupaikades ja ajaloomuuseumis.
Mälestame Velikije Luki lahingutes langenud eesti sõjamehi.
Kolmepäevasel reisil külastame ka Petseri kloostrit, Pihkva kremlit, Ostrovi relvamuuseumit, Puškiniga seotud kohti Mihhailovskojes.

Info reisi kohta tel 55 19 407
või reisibüroos Mainedd: info@mainedd.ee tel 64 44 744

VELLO HANNI
12.09.1944 – 20.06.2013

Mälestame erakonnakaaslast.
Meie siiras kaastunne Ernale

armsa poja ja perekonnale abikaasa ning isa kaotuse puhul.

Keskerakonna Tartu linna piirkond

Kriisist maailmas ja siinsamas

Rahvusvahelise meediaklubi „Impressum“ järjekordne külaline on nimekas Venemaa majandusetundja Andrei Kobjakov. Tal on Tallinnas ja Narvas avalikud kohtumised majanduskriisist ja probleemidest, mida see on põhjustanud miljarditele maailma elanikele.

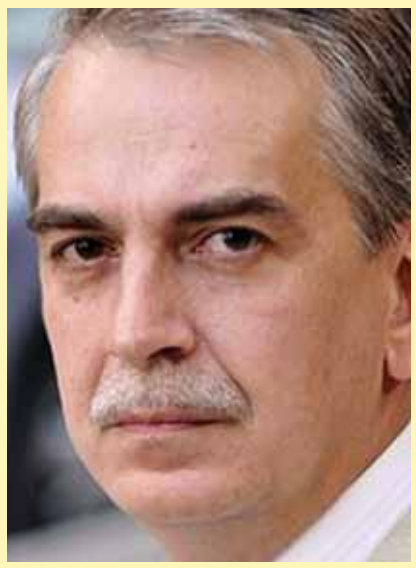

Kui kaua kriis veel kestab? Mida võivad oodata Euroopa Liidu liikmesriigid ning Balti riigid eraldi? Kas juhtivad maailmavaluutad suudavad kriisile vastu panna? Need ja muud aktuaalsed küsimused tulevad kohtumistel käsitlusele.

Tallinnas 1. juulil hotelli *Meriton Grand Conference & SPA* konverentsisaalis algusega 17:00.
Narvas 4. juulil kultuurikeskuses „Rugodiv“ algusega 17:00.

Sissepääs mõlemale avalikule kohtumisele vaba, kuid kohustusliku eelregistreerimisega telefonil +372 53099045 (tööpäeviti kl 10:00–18:00). Samuti saab registreeruda aadressil info@impressum-club.eu
Osalejad võivad juba eelnevalt esitada Andrei Kobjakovile küsimusi.

Telli Kesknädal! * Helista 617 77 17 * www.tellimine.ee
*** tellimine@expresspost.ee**